

Wereldjeugdfestival biedt voor dialoog ruime mogelijkheden

Van 27 juli tot 4 augustus aanstaande vindt in Moskou het twaalfde Wereld Jeugd Festival plaats. De oorspronkelijk door communistische jongerenorganisaties uit Oost-Europa geïnitieerde manifestatie lijkt in Moskou een veel bredere opzet te krijgen. De socialistische en liberale internationale van jongeren is vertegenwoordigd en talloze nationale voorbereidingscomités zijn breed samengesteld. Ook politiek lijken de Russen minder hun stemtel op het gebeuren te willen drukken. De dialoog staat centraal hetgeen ook tot uitdrukking wordt gebracht in discussiestellingen die in vijftien thematische centra behandeld gaan worden. De kwestie van de mensenrechten is daar, tien jaar na Helsinki, niet van uitgesloten. Twintigduizend jongeren uit de gehele wereld vertrekken de komende week richting Moskou. 152 landen zijn vertegenwoordigd. Naast discussie worden talloze grote culturele en sportieve evenementen georganiseerd.

Het initiatief tot het festival werd eind 1983 wereldkundig gemaakt en, zoals te doen gebruikelijk, al snel door talrijke Oosteuropese jongerenorganisaties „begroet”. Vervolgens werd, in januari 1984, de „oproep van Havana” opgesteld die als politieke basis voor het evenement kan worden beschouwd. Die oproep werd met applaus aangenomen waarbij opviel dat vertegenwoordigers van Westeuropese jongeren niet klaptten voor passages met betrekking tot het zionisme. Die kwestie vormt traditioneel aanleiding tot schermutselingen tussen Oost- en Westeuropese jongeren. In die laatste landengroep past men ervoor het zionisme tot oorzaak van heel veel kwaad uit te roepen en gelijk te stellen met, bijvoorbeeld, racisme en terrorisme.

De discussie over de in Havana opgestelde passage zal van dan af de voorbereiding in hoge mate beheersen. Ook de passage in de Cubaanse oproep die gewag maakt van de grote rol die het Sowjet-leger speelde in de strijd tegen het Duitse en Japanse fascisme kan niet op instemming van de Westeuropese jongeren leiden. De rol van dat leger tegen de Hirohito-onderdrukking wordt, volgens de Westeuropese „schromelijk overdreven” beschouwd.

Delegatie

Desalniettemin wordt in talloze landen de voorbereiding ter hand genomen juist ook omdat de inhoud van de verklaring in de voorbereiding en tijdens het festival nog ter discussie kunnen staan. In Nederland wordt het voorbereidingscomité opgesteld vanuit het Platform Internationaal Jongerenwerk (PIJON). Uiteindelijk meld-

den zich een groot aantal organisaties aan voor de delegatie. Zo treffen we tussen de deelnemers leden van Turkse, Marokkaanse en Surinaamse organisaties, het ANJV, de Jonge Democraten, de Landelijke Hervormde Jeugdraad, het Landelijk Homo Jongeren Overleg, de Communistische Jeugd Bond, de Wereldwinkels, Kerk en Vrede, de Koerdische Arbeiders Vereniging, Kindervuist, Christenen voor het Socialisme, een aantal regionale service-bureaus, popmuziekorganisaties, het Scholierencomité Amsterdam, de Nederlands Christelijke Studenten Vereniging, het Verbond van Communisten in Nederland, de X min Y beweging Boven: een pluriforme delegatie, uiteindelijk bestaande uit 86 personen, waaronder een freelance journaliste en de jongerenvertegenwoordigers in de Verenigde Naties en Unesco.

De socialistische en liberale jongeren laten zich via internationale delegaties vertegenwoordigen. Het Christen-democratisch Jongeren Appél zendt een vertegenwoordiger naar haar groep internationale waarnemers. De delegatie verkoos uit haar midden een leiding waarin de Turkse jongeren van HTIB, de jongeren van de Europese Beweging, de NCSV, de vereniging Nederland-USSR, en vertegenwoordigers van het PIJON en het Nederlands Comité voor Europese Veiligheid en Samenwerking zijn vertegenwoordigd. De delegatie vergaderde al vele malen en verenigde zich op het uitgangspunt dat standpunten worden ingenomen wanneer geen der gedelegeerden zich daar nadrukkelijk tegen verzet heeft.

Alle deelnemers betalen zelf voor hun reis en deelname. Van de elfhonderd verschuldigde gulden wordt dertig dollar afgestaan om de deelname van jongeren uit de Derde Wereld mogelijk te maken. Een benefietconcert van Roberto Jaccetti and the Scooters onlangs bracht te weinig op om daaruit de voorbereidingen te financieren. Overigens gaan ook Jaccetti en zijn groep en Django Edwards mee naar Moskou. De deelname van de eerste wordt gefinancierd door de platenmaatschappij die kansen ziet een videoclip op te nemen op het Rode Plein. Een gelegenheid bij uitstek om Jaccetti's Russische nummer „Kakki” te promoten. Jaccetti zelf stelde prijs op deelname vanwege een oude droom: een optreden in de Sowjet-Unie. Een droom die te maken zal hebben met Jaccetti's Russische moeder.

De Nederlandse delegatie heeft zich de laatste weken vooral beziggehouden met de vraag hoe ons land en haar organisaties gerepresenteerd zullen worden in Moskou. Zo bestaat er de mogelijkheid — afgedwongen door gezamenlijk optreden van vrijwel alle Westeuropese organisaties — materiaal tentoon te stellen op de zogenoemde „free tribune”, naar verluidd gevestigd in een uithoek van Moskou. Tevens wordt gewerkt aan een „Nederlandse dag” die voornamelijk zal bestaan uit kaas, haring en jenever. Een beslissing over de Nederlandse filmfinanciering is nog niet genomen: de strijd gaat tussen Ciske de Rat, onlangs in Moskou bekrondend, en „Het meisje met het rode haar”.

In een buitenwijk van Moskou tentoon wordt tijdens het festival een